

РЕШЕНИЕ

№ 1789

гр. Варна, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Караниколов

при участието на секретаря Росица Ив. Чивиджиян
като разгледа докладваното от Пламен Д. Караниколов Административно наказателно дело № 20233110204150 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Л. М. Б. – ликвидатор на ЗК за производство и услуги "Раковец – 94" ЕИК 813197527 – в ликвидация с.Гроздьово, общ.Долни чифлик, област Варна, срещу Наказателно постановление № 725375-F720/202/12.09.2023 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" в ТД на НАП-Варна, с което на лицето било наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 264, ал. 1 от ЗКПО.

Жалбоподателя намира, че наказващият орган не е провел надлежен анализ на доказателствата и не е извършил преценка на обществената опасност на нарушението, като не е съобразил всички относими към деянието обстоятелства. Привежда и доводи за маловажност на случая. Моли съда да

постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призована, се явява лично. В пледоарията си по същество моли съда да отмени атакуваното НП на основанията посочени в жалбата.

Представител на въззиваемата страна – ю.к. Фл., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че извършването на нарушението е безспорно установено, както и че при издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Намира, че няма основания случаят да бъде счетен за маловажен. Моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от легитимирана страна– наказаното физическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по место извършване на претендираното нарушение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от фактическа страна следното:

Л. М. Б., ЕГН ***** в качеството си на ликвидатор на ЗК за производство и услуги "Раковец – 94" ЕИК 813197527 – в ликвидация с.Гроздьово, общ.Долни чифлик, област Варна, като данъчно задължено лице, което се облага с корпоративен данък, не е изпълнило задължението си да подаде годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО за 2022 г. в ТД на НАП – Варна в законоустановения срок до 30.06.2023 г.

Впоследствие от В. Т.. - инспектор по приходите в ТД на НАП - Варна била извършена проверка в съответната информационна система, при

която изложените обстоятелства били установени. Във връзка с неспазването на законоустановения срок за подаване на декларацията, на 09.08.2023 г. проверяващата съставила акт за установяване на административно нарушение на Л. М. Б. за това, че в качеството си на ликвидатор на ЗК за производство и услуги "Раковец – 94" ЕИК 813197527 – в ликвидация с.Гроздьово, общ.Долни чифлик, област Варна не е изпълнила задължението си да подаде годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2022 г. в законоустановения срок –до 30.06.2023 г.

Актосъставителката посочила също, че декларация не е подадена до момента на съставяне на АУАН. Актът бил съставен в присъствието на упълномощено лице; впоследствие бил предявен и подписан без възражения.

Писмени такива били депозирани в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения акт на 12.09.2023 г. било издадено и атакуваното Наказателно постановление, връчено лично на жалбоподателя на 25.09.2023г. с което на Л. М. Б. била наложена глоба в размер на 200, 00 лв. за нарушение на чл. 92, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗКПО.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства- от разпита на св. В. Т. и св.Е. К. , както и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства. Показанията на св. В. Т. и св.Е. К. следва да бъдат кредитирани като последователни, без противоречиви и логични. Същите не извличат ползи от твърденията си и няма данни да са заинтересувани или предубедени, при което за съда не съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените от тях показания.

С най-голямо значение за изясняването на делото от приобщените писмени доказателства са приложените: Справка – актуално състояние, справка-данни, справка задължения на осигурител, справка – Търговски регистър, възражение срещу съставения акт, депозирано от Л. М. Б. в качеството на ликвидатор на ЗК.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административно наказващия орган санкционна норма.

Разпоредбата на чл. 92, ал. 1 от ЗКПО задължава данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, да подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Срокът за изпълнение на посоченото задължение е определен във втората алинея на цитираната норма, а именно до 30 юни на следващата година, като декларацията следва да бъде подадена в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Според чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗКПО - ЗК за производство и услуги "Раковец – 94" ЕИК 813197527 – в ликвидация с.Гроздьово, общ.Долни чифлик, се явява данъчно задължено лице, което е било натоварено със задължението по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО чрез Л. М. Б. в качеството на ликвидатор на ЗК.

От събраните по делото доказателства се установява, че данъчната декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО не е била подадена от в установения за това срок до 30.06.2023 г. При преценката обаче дали е налице неизпълнение на административно задължение от страна на въззивника, съдът съобрази разпоредбата на чл. 92, ал. 4 от ЗКПО, установяваща изключение за лица, които не са извършвали дейност през годината и не са отчели приходи или разходи за годината съгласно счетоводното законодателство (в редакцията, действала към момента на извършване на деянието). В наказателното постановление липсват твърдения дружеството да е извършвало дейност през съответната година и да е отчело приходи или разходи, като по делото не са приложени и доказателства в тази насока, независимо, че в депозираното възражение изрично се твърди, че дружеството не е извършвало никаква дейност, поради ползване на продължителен болничен, като са били

представени доказателства в тази насока. При това положение не може да се счете за доказано, че санкционираното лице действително е извършило вмененото му нарушение, което обуславя отмяната на наказателното постановление като необосновано.

На следващо място, санкционната разпоредба на чл. 261, ал. 1 от ЗКПО предвижда съответно наказание за данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон или не я подаде в срок. От своя страна нормата на чл. 264, ал. 1 от ЗКПО предвижда административно наказание имуществена санкция или глоба за представляващия данъчно задълженото лице, включително лицето, изпълнявало длъжността представляващ неперсонифицирано дружество, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, чл. 262 или чл. 263.

Следва да се има предвид и че изложените в АУАН и НП факти сочат на нарушение по чл. 92, ал. 2 ЗКПО, а не по чл. 264, ал. 1 ЗКПО. Допуснато е несъответствие между описаното нарушение и посочената като нарушена правна норма, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита на санкционираното лице. При това положение наказателното постановление се явява незаконосъобразно, тъй като от една страна не е доказано жалбоподателя с поведението си да е осъществила състава на нарушение по чл. 264, ал. 1 от ЗКПО, а от друга страна-при описанието на деянието е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, накърнило процесуалните му права.

Предвид всичко изложено съдът приема, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а наказателното постановление- да бъде отменено изцяло.

По отношение искането на страните за присъждане на юрисконсултско, съответно адвокатско възнаграждение:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН страните имат право на разноси. С оглед изхода на делото такива се дължат само на жалбоподателя. Независимо от изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноси поради липса на съответно искане, а и на данни такива да са били направени.

С оглед изхода на делото искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на въззиваемата страна се явява неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 725375 -F720/202/12.09.2023 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" в ТД на НАП - Варна, с което на Л. М. Б. – ликвидатор на ЗК за производство и услуги "Раковец – 94" ЕИК 813197527 - с.Гроздьово, общ.Долни чифлик, област Варна е наложено: административно наказание "Глоба" в размер на 200.00 /двеста/ лв., на основание чл. 264, ал.1, вр. чл. 261, ал.1 от ЗКПО, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на Дирекция "Обслужване" при ТД НАП - Варна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд - Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____